

Alessio Brandolini

Chiamo e nessuno risponde

Sun și nu răspunde nimeni

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BRANDOLINI, ALESSIO

Chiamo e nessuno risponde = Sun și nu răspunde nimeni /

Alessio Brandolini ; trad. în lb. română de Eliza Macadan.

– Bacău : Cosmopoli, 2023

– București : Eikon, 2023

ISBN 978-630-6567-39-3

ISBN 978-606-49-1010-3

I. Macadan, Eliza (trad.)

821.131.1

© Editura Cosmopoli

Alessio Brandolini

Chiamo e nessuno risponde
Sun și nu răspunde nimeni

Traducere din limba italiană
de Eliza Macadan

E I K O N

Cosmopoli

Bacău, 2023

AI UN chip
dulce și liniștit
poate de asta
uneori cred
că te cunosc
dintotdeauna
că pot să conversez
cu tine, stând așezat
cu spatele la lemnul
neted al castanului
să mă apăr
de zgomote și de soare.
Aici era o fântână
cu zeci de ani în urmă
în mijlocul terenului
în camioane roșii
încărcam strugurii.
Ai acest chip

HAI UN volto
dolce e tranquillo
forse per questo
a volte penso
di conoscerti
da sempre
di poter dialogare
con te, stando seduto
la schiena contro il legno
spianato del castagno
a ripararmi
dai rumori e dal sole.
Qui c'era un pozzo
decenni fa
al centro del terreno
su camion rossi
caricavamo l'uva.
Hai questo volto

dulce și liniștit
care se reface singur
când încerc să-l zgârii
de pe pereții
străvechi ai minții.

Poesie della terra, 2004

dolce e tranquillo
che si ricostruisce da solo
quando provo a raschiarlo
dalle pareti
arcaiche della mente.

Poesie della terra, 2004

COPACII

au fost abandonați?
nu mai au un nume
sub scoarța groasă
e numai o gaură.
un pasaj închis
lipsit de sevă
un cuib de mucegai, de cari.
De asta peste trei zile
vor veni să îi taie.
Pe pământ, fructele
golite de viermi
luate cu asalt
de furnici flămânde
de păianjeni roșii
cu guri clești.
În jurul copacului
covorul de frunze
macerate în apă.

Poesie della terra, 2004

GLI ALBERI

sono stati abbandonati?
non hanno più nome
sotto la spessa corteccia
c'è solo un buco
un passaggio sbarrato
privo di linfa
un nido di muffa, di tarli.
Per questo fra tre giorni
verranno ad abbattearli.
A terra i frutti
svuotati dai vermi
presi d'assalto
da formiche affamate
dai ragni rossi
con la bocca a tenaglia.
Intorno all'albero
il tappeto di foglie
macerate nell'acqua.

Ceea nu merit

În noi sunt stâlpii luminilor
și semnele doborâte de frigul polar
îmi întinzi mâna ca un cârlig și eu îl apuc
mă ridic ușor pe vârful picioarelor.
Mai sus găsesc nisipul și veselul
șir de urme de păsări: scrisul
insomniac, vibrant în roșul trandafirilor
în venele care explodează pe frunte
în semnele abandonului, spini
iar dedesubt cablurile înghețate pentru că folosesc răul
ca pe târnăcop, ca pe ciocan pneumatic.
Mă scufund în carne (a mea, a noastră)
în ceea ce rămâne din ochi, apoi demontez
rapid mușchi și nervi, ficat și inimă.

Il male inconsapevole, 2005

Quello che non merito

Dentro di noi ci sono i pali delle luci
e i segnali abbattuti dal freddo polare
mi tendi la mano a uncino e io l'afferro
mi sollevo appena sulla punta dei piedi.
Più in alto trovo la sabbia e l'allegria
fila delle orme degli uccelli: la scrittura
insonne, vibrante nel rosso delle rose
nelle vene che scoppiano sulla fronte
nei segni dell'abbandono, delle spine
e sotto i cavi gelati perché uso il male
come un piccone, un martello pneumatico.
Affondo nella carne (la mia, la nostra)
in ciò che resta degli occhi, poi smonto
alla svelta muscoli e nervi, fegato e cuore.

Il male inconsapevole, 2005